

Zaak C-476/19

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

19 juni 2019

Verwijzende rechter:

Kammarrätten i Göteborg (Zweden)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

19 juni 2019

Appellant:

Allmänna ombudet hos Tullverket

Geïntimeerde:

Combinova AB

KAMMARRÄTTEN I GÖTEBORG

[...]

APPELLANT

Allmänna ombudet hos Tullverket

GEÏNTIMEERDE

Combinova AB [...]

BESLISSING WAARTEGEN HOGER BEROEP IS INGESTELD

Vonnis van de förvaltningsrätten i Göteborg (bestuursrechter in eerste aanleg Göteborg, Zweden) van 22 augustus 2018 in zaak nr. 6776-18

ONDERWERP

Douanerechten; nu een verzoek om een prejudiciële beslissing van het Hof van Justitie van de Europese Unie

[...]

De kammarrätten (bestuursrechter in tweede aanleg) wijst de volgende

BESCHIKKING

Het Hof van Justitie van de Europese Unie wordt krachtens artikel 267 VWEU verzocht om een prejudiciële beslissing, overeenkomstig het als bijlage gevoegde verzoek om een prejudiciële beslissing (bijlage bij de uitspraak).

[...]

[Or. 1]

Bijlage bij de uitspraak

Verzoek om een prejudiciële beslissing krachtens artikel 267 [VWEU] over de uitlegging van artikel 124, lid 1, aanhef en onder k), van verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en van de Raad van 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie (hierna: „douanewetboek”)

Achtergrond

Combinova AB heeft met toestemming van Tullverket (Zweedse douaneautoriteit) goederen ingevoerd via de zogeheten regeling van actieve veredeling (schorsingssysteem). De invoer van de goederen vond plaats op 23 november 2017 [...]. De goederen werden weer uitgevoerd op 11 december 2017. De aanzuiveringstermijn eindigde op 23 januari 2018. Een aanzuiveringsafrekening had binnen 30 dagen na het verstrijken van de aanzuiveringstermijn, derhalve uiterlijk op 22 februari 2018, moeten worden ingediend. Op 6 maart 2018 ontving Tullverket een aanzuiveringsafrekening van het bedrijf. Aangezien de aanzuiveringsafrekening niet binnen de daarvoor gestelde termijn was ingediend, was op grond van artikel 79 van het douanewetboek een douaneschuld ontstaan. Tullverket besloot om bij Combinova AB douanerechten te heffen ter hoogte van 121 SEK plus 2 790 SEK belasting over de toegevoegde waarde (btw).

Combinova AB heeft beroep ingesteld tegen het besluit van Tullverket. De förvaltningsrätten oordeelde dat het besluit van Tullverket om bij de onderneming douanerechten en btw te heffen juist was en dat de onderneming niet had aangetoond dat er redenen waren om de douaneschuld teniet te laten gaan.

Procedure bij de kammarrätten (bestuursrechter in tweede aanleg)

De Allmänna ombudet hos Tullverket (algemeen vertegenwoordiger van de Zweedse douane; hierna: „AOT”) heeft hoger beroep ingesteld tegen het vonnis

van de förvaltningsrätten (bestuursrechter in eerste aanleg) en stelt zich op het standpunt dat de douaneschuld teniet moet gaan overeenkomstig hoofdstuk 6, § 15, van de tullagen (2016:253) (hierna: „Zweedse douanewet”). De AOT voert het volgende aan.

Uit artikel 79, lid 2, aanhef en onder a), van het douanewetboek volgt dat het tijdstip waarop de douaneschuld is ontstaan het laatste moment was waarop de te laat ingediende aanzuiveringsafrekening had moeten worden ingediend, namelijk 22 februari 2018. De douaneschuld is dus aan het einde van die dag ontstaan, omdat de aanzuiveringsafrekening op dat moment nog niet was ingediend. Op dat moment waren de goederen [Or. 2] reeds uit het douanegebied van de EU gebracht, aangezien de goederen op 11 december 2017 weer werden uitgevoerd. De goederen zijn noch op het moment dat de douaneschuld is ontstaan, noch daarna gebruikt. Het gebruik dat plaatsvond voordat de douaneschuld ontstond, hield geen verband met het ontstaan van die douaneschuld. Het gebruik was ook in overeenstemming met de verwerking die op grond van de door Tullverket verleende vergunning was toegestaan. Er bestaat geen enkele aanwijzing dat Combinova AB getracht heeft fraude te plegen. In deze omstandigheden is het niet aannemelijk dat de goederen op zodanige wijze zijn gebruikt dat de douaneschuld niet overeenkomstig artikel 124, lid 1, aanhef en onder k), tenietgaat.

Uit hoofdstuk 6, § 13, van de Zweedse douanewet volgt duidelijk dat wanneer de AOT hoger beroep instelt tegen een beslissing, de zaak wordt bepleit door de AOT en niet door Tullverket.

Tullverket is desalniettemin in de gelegenheid gesteld om zich over de zaak uit te laten en voert het volgende aan.

Tullverket beweert niet dat de goederen zijn verbruikt. De vraag is of de goederen zijn gebruikt. In de douanewetgeving is niet bepaald wat de betekenis is van de term „gebruikt”. De term kan op twee manieren worden uitgelegd. Het kan ofwel betekenen dat het product is gebruikt zoals het bedoeld is om te worden gebruikt ofwel dat het op de een of andere manier is gebruikt. Wat deze laatste uitleg betreft wordt het product geacht te zijn gebruikt als het is verwerkt.

De grondgedachte achter de regeling van actieve veredeling is dat goederen op de een of andere manier moeten worden verwerkt. In het kader van de vergunning voor actieve veredeling moet de onderneming verschillende instrumenten herstellen en kalibreren, hetgeen overeenkomstig artikel 5, aanhef en onder 37), van het douanewetboek onder het begrip „veredeling” valt. Zoals blijkt uit artikel 256, lid 1, van het douanewetboek, kunnen onder de regeling actieve veredeling niet-Uniegoederen worden gebruikt. De kammarrätten i Jönköping (rechter in tweede aanleg, Jönköping) oordeelde in de uitspraak van 31 oktober 2018 in zaak nr. 103-18 dat een tentoongesteld kunstwerk gebruikt is in de zin van artikel 124, lid 1, aanhef en onder k), van het douanewetboek. In het licht van artikel 256 van het douanewetboek kan het gebruik van deze uitdrukking worden geacht te betekenen dat de goederen op de een of andere manier zijn verwerkt. Er

is niet aangevoerd dat de goederen in dit geval gedurende de procedure niet zijn verwerkt. Er is derhalve geen reden om de douaneschuld overeenkomstig dat artikel teniet te doen.

[Or. 3]

De noodzaak van een prejudiciële beslissing

De term „gebruik” komt op verschillende plaatsen in het douanewetboek voor. Artikel 256 bepaalt dat niet-Uniegoederen in het douanegebied van de Unie onder de regeling actieve veredeling kunnen worden gebruikt bij één of meer veredelingen zonder dat zij worden onderworpen aan, onder andere, invoerrechten.

In dit geval is de betekenis die aan de term „gebruikt” in artikel 124, lid 1, aanhef en onder k), van het douanewetboek wordt gegeven, van doorslaggevend belang. Bovendien is het van belang om uitdrukkelijk te bepalen wanneer deze bepaling van toepassing is.

De kammarrätten (bestuursrechter in tweede aanleg) verzoekt, in het licht van het bovenstaande, om een antwoord op de volgende vraag:

„Een douaneschuld bij invoer of uitvoer die op grond van artikel 79 [van het douanewetboek] ontstaat gaat overeenkomstig artikel 124, lid 1, aanhef en onder k), [van het douanewetboek] teniet indien ten genoegen van de douaneautoriteiten is aangetoond dat de goederen niet zijn gebruikt of verbruikt en het douanegebied van de Unie hebben verlaten. Betekent de term ‚gebruikt’ dat de goederen zijn verwerkt of behandeld voor het doel waarvoor aan een onderneming een vergunning voor die goederen is verleend, of heeft de term betrekking op een gebruik dat verder gaat dan die verwerking of behandeling? Is het daarbij van belang of het gebruik plaatsvindt vóór of na het ontstaan van de douaneschuld?”